

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De intenta consideratione beneficiorum dei.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

Heli, ab. Beatus es abbas Arseni, quoniam hanc horam
semper præ oculis habuisti. Denique abbas Helias: Ego, inquit, tres res timeo. Vnam, quando anima mea egressura est de corpore. Secundam, quando occursum sum deo. Tertiam, quando sententia iudicis proferetur de me. Et nos igitur dilecte mi, hæc tria formidemus, & vilescet nobis hic mundus, omnisque decor & concupiscentia, ac gloria eius.

De intenta consideratione beneficiorum dei.
Art. XII.

Peria
tia medi
tandum,

TRIA sunt, ex quibus beneficij magnitudo pensatur. Primum est, excellentia dantis. Secundum, paruitas recipientis. Quot enim dator est dignior, & recipiens minor: eo in dono seu beneficio amplior apparet ex parte

donantis dignatio, atque ex parte recipientis vehementior exigitur gratitudo. Quemadmodum si rex præpotens egero alicui aliquid præstet. Tertium autem, ex quo beneficij magnitudo attenditur, est dignitas doni. Quonia ergo maiestas fontis atque datoris vniuersorum donorum, incircumscribibilis est, incomparabilis atque immensa: apparet in beneficijs dei summa, ac inmensa dignatio. Denique quoniam paruitas & fragilitas, ac insufficiencia nostra ineffabilis est, multa que nimis: ex parte nostri summa requiritur gratitudo. Qualia vero sint beneficia dei, solentur tota

Beneficia eri oportet. Beneficiorum autem dei, quedam sunt dei dupli dona naturæ, quedam vero dona gratiæ: et vtraque que duplicia sunt, generalia scilicet ac specialia. **Naturæ,** Dona naturæ sunt creatio, gubernatio, & conseruatio. Recordare ergo, quonia a deo habes esse, viue

vivere, sentire, mouere, ac intelligere: Et quicquid naturalis perfectionis, pulchritudinis, atque decoris in anima carneque habes: diuinitus tibi impartitum non obliuiscaris. Si ingenio polles, si corpore pulcher es, si gratus, si prudens, si robustus, si eloquens: agnosce te hæc ab autore naturæ recepisse, & ipsi gratus esse satage. Præterea quis diuinæ gratiæ dona, & æternæ pietatis beneficia enumerare sufficiat? Quis ea digne contemplari, ponderare, laudare, ac diligere possit? Inter quæ summum atque dignissimum ipsa est incarnatio filij dei: in qua ardētissimus eius amor, immensa bonitas, inestimabilisque misericordia splendent. Denique quod propter nos in terris inter homines conuersatus est, atque ab eis multa perpeffus, ac demum amarissima morte occisus: quod nos proprio sanguine ab infernali, æternæque pœnæ redemit: & angelicæ beatitudinis, ac perpetuæ iucunditatis, hæredes constituit. Quod ex aqua & spiritu sancto nos regenerauit, & a multis periculis grauib;que peccatis seruaui. Quod delinquentibus misertus est, & dum in mortalibus eramus peccatis, non nos subito iuste damnauit: sed longanimiter expectauit. Et insuper ex mundo reduxit, & inter suos ad suum deputauit obsequium: quum tamen multos interim, nobis vel notos, vel propinquos, aut certe coætaneos, nobis forte meliores ab hac vita abstraxit: & vel in inferno, aut in purgatorio iuste proiecit. Specialia uero beneficia dei unusquisque in seipso considerare debet: quomodo scilicet sibi quotidie succurrat & assistat, ignoscat & gratiam præstet: in sacris quoque ordinibus constitutis, atque carne sua ac sanguine alet. Pro his esto

Gratiæ

Baruch. 3

¶

Specialia
dei bene-
ficia me-
ditanda.

D. DIONYS. CARTHV.

o anima grata deo, tantumque benefactorem
contemplare & dilige: & omne bonum, omnem
gratiam, omneque meritum ei semper ascribe:
ne per ingratitude[m] donis eius fias indigna:
quoniam ab eo omnis boni exordium est, conti-
nuatio, atque perfectio. Si humana[m] beneficentia[m]
immemorem atque ingratum existere, non so-
lum inhumanum, sed & plus quam bestiale cen-
setur. Quum & canis & leo proprium nutritor-
em adiutoremque diligunt. Quanto magis diui-
nis beneficijs: que in seipsis comparabilia sunt at-
que dignissima, & maximam gratitudinē pro-
pter dignationem dantis requirunt: ingratum fo-
re itemque immemorem, iniquissimum, impiissi-
mumque consistit. Nunquam ergo o anima a me-
moria tua excidat diuinorum contemplatio be-
nificiorum: sed ex eorum intentissima pondera-
tione, ad dei tui amorem feruentem te semper er-
gere incitareque stude. Habenti nanque, id est,
grato, dabitur & abundabit. Ei vero qui non ha-
bet, id est, ingrato, & quod videtur habere, aut
retur ab eo.

Matth. 25.

De iusto ac metuendo dei iudicio.

Art. XIII.

Fe. quar-
ta medi-
tandum.

Job. 14

Hierony

IL horribilius cogitari valet, q̄ di-
strictum illud nouissimum iudicium
dei. Si enim ipsum non esset inferno
poenalius, non vtique orasset sc̄tu
propheta, Quis mihi tribuat vt in
inferno protegas & abscondas me,
donec pertranscat furor tuus. Ideoq; iudicij illius
qualecunq; praeambulum expertus sanctus Hie-
ronym. ait, Siue comedo, siue bibo, siue dormio,
siue vigilo, seu aliud aliquid agero: semper iudic-
ari